

Kedves Olvasó!

A következőkben szeretnék beszámolni a tanulmányi mobilitás lehetőségéről és az élményeimről.

Az Erasmus programnak köszönhetően lehetőségem volt négy hónapot Ausztriában, Bécsben tölteni. Ez idő alatt a KPH (Christian Churches for Teacher Education Vienna/Krems) Egyetem kurzusait hallgattam, mindemellett folytattam a győri tanulmányaimat a Széchenyi István Egyetemen.

A választásomban szerepet játszott Bécs szépsége, a lehetőségek sokszínűsége és a város közelsége, melynek köszönhetően sikerült minden védőnői tárgyam teljesítése, ami fontos szempont volt számomra.

Mivel pedagógiai egyetemen tanultam, főleg ezzel kapcsolatos tárgyaim voltak. Viszont volt egy nagyon különleges tárgy, aminek a neve Incomings Austria, mely minden Erasmus+ programon résztvevő diák számára kötelező volt. Ez a tantárgy volt a kedvencem az összes közül. Kétféleképpen szombaton a tanárnő elvitt bennünket különböző kulturális programokra, ahol jobban megismertük Ausztriát. Sokszor a belvárosban néztünk épületeket, emlékműveket, de voltunk múzeumban, operában és sokat kirándultunk is. Mindezalatt nagyon jó csapatépítő hatása is volt a kurzusnak.

Mivel a védőnőség Hungarikum, külföldön nem tudtam ezt tanulni. Viszont szerettem volna kicsit érdeklődni a tanulmányaimmal kapcsolatos területek iránt Ausztriában, ezért felkerestem egy szülésznőt. Így lehetőségem volt részt venni egy egész napos szülésfelkészítőn, ahol mindent átbeszéltek a várandósság kezdetétől a gyermekágy végéig. Nagyon érdekes, értékes és tartalmas tapasztalat volt, illetve megerősítés is, hogy mennyire gyönyörű hivatást választottam.

A tavaszi szemeszter hivatalosan március elsején indult, viszont már február utolsó hetében elkezdődött a „Welcome Days”. A Campus nagyon szép, zöld övezetben található. Az itt dolgozók meleg szívvel fogadtak minket, első este egy közös vacsorára invitáltak bennünket, ahol a helyi ételekkel kínáltak. Másnap délután pedig minden nemzetközi diákot meghívtak az operába, (Volksoper Wien) ahol Strauss: Die Fledermaus (Denevér) című művét láthattuk, amely gyönyörű volt!

Az első hét többi napján többnyire bevezető óráim voltak, elmondták a tematikát és a követelményeket. Minden tantárgy tematikája egy hasonló rendszerben elérhető, mint a SzeLearning a Széchenyin. Az óráim angolul voltak, ez eleinte kihívás volt, de idővel megszoktam és fejlődött a nyelvtudásom. A kezdő német órák nagyon tetszettek, a kedvencem az volt, amikor a különböző nemzetiségű szaktársaimmal (spanyol, izraeli, albán) gyakoroltuk a nyelvet és mindenki más akcentussal próbálta kifejezni magát, kisebb-nagyobb sikerrel.

A szaktársaim nagyon kedvesek, gyakran szerveztünk közös programokat. Sokat kirándultunk, moziztunk, bowlingoztunk. A kedvenceim a közös piknikek voltak, ahová mindannyian vittünk saját nemzetiségű ételeket, italokat, így mindenki megkóstolhatta őket. A társaság nagyon vegyes volt, a legtöbben németek voltak, de jöttek Belgiából,

Spanyolországból, Csehországból, Hollandiából, Albániából, Izraelből és Tajvanból. A legtöbbben Budapestre is eljöttek, így megmutattam nekik a várost, a hagyományainkat, a pörköltet és a pálinkát.

A szállásom az egyetem által ajánlott egyik kollégiumban volt, félúton a belváros és az egyetem között. A társaság ott is nagyon nemzetközi volt. Minden héten volt egy közös vacsoránk, amit egy lelkes diák készített el, így megismerve a különböző kultúrák ételeit.

Rengeteg élmény és emlék jut eszembe, amiről szívesen mesélnék még reggelig, az egész ottlét hatalmas élmény volt, nagyon gyorsan elment ez a kicsit több, mint négy hónap. Persze voltak nehézségek, de jóval több élménnyel és nemzetközi kapcsolattal gazdagodtam, mint valaha reméltem. Bátorítok mindenkit, hogy menjen, mert nagyon jó lehetőség a világot és magadat is jobban megismerni. Ha bármi kérdésed van, vagy csak kíváncsi vagy, keress bátran.

Hálás vagyok a lehetőségért, és köszönöm a tanárainknak a támogatást és a segítséget, hogy megvalósulhatott a program.

Rakonczi Maja

